

**LIST SREDNJE STRUKOVNE ŠKOLE "BLAŽ JURJEV TROGIRANIN" - TROGIR
BROJ 14 - PROSINAC, 2010. - CIJENA 10 KN**

KAIROS

Svako dobro u 2011. godini!

KROZ ŠKOLU

KAZALO

ALBUM.....	2
UVODNIK.....	3
OTKRIVANJE UNUTARNJE LJEPOTE.....	4
ENGLESKI - SASTAV.....	5
PRVA DRŽAVNA MATURA	6
PERU.....	8
EKSURZIJA 2010.	10
DAN GRADA - STIVANJA.....	12
ŽIVOTNA PRAVILA.....	14
ALBUM.....	15
185. OBLJETNICA NGT.....	19
SVEČANO U NOVOM PARKU.....	19
2. BAKALARIJADA U HRVATSKOJ.....	20
STRANI JEZICI.....	22
OSKAR ZNANJA ZA 2009./2010.....	24
NAGRAĐENI UČENICI NAŠE ŠKOLE.....	24
LIGA KUMPANIJA NA MOSORU.....	25
2. DANI MLADOG MASLINOVOG ULJA.....	25
MOJ POSJET VUKOVARU.....	26
ZAŠTO VOLIM TROGIR.....	27
OPROSTI ŠTO TE VOLIM.....	27
MODA.....	28
SPORT.....	29
VICEVI.....	30
BISERI.....	30
ALBUM.....	31

Dragi čitatelji!

Želim vam sve najbolje u Novoj 2011. godini - puno zdravtva, sreće, ljubavi i svega ostalog.

Za vas je i ove godine pripremljeno novo izdanje Kairosa u kojem možete pronaći mnogo zanimljivih tema, poučnih sadržaja, ali i brojne šale, zagonetke i bisere. Čitajući ovaj broj bolje ćete upoznati prof. Nellu Burić koja u svom intervjuu govori ne samo o školstvu, već i o današnjem društву, ljudima i životu. Osim toga, donosimo vam predgled dogadanja, kako u školi tako i u gradu. U našoj školi je održana 2.bakalarijada na kojoj su učenici imali čast upoznati eminentne kuhare i gastronomie. Spomenut ćemo i dane mladog maslinovog ulja, natjecanje robotičara na Mosoru te naše učenike koji su ove godine zaslužili brojna priznanja i nagrade. List je ujedno obogaćen literarnim i likovnim radovima učenika, kao i njihovim biserima i šalama. Osim zabavnih i poučnih sadržaja, tu su izraženi ljubavni jadi i domoljubni osjećaji i još mnogo toga. Ako vas navedeni sadržaji nisu zainteresirali, sigurno će vašu pažnju privući slikovni dio sa ekskurzije - iz Češke i Španjolske, kao i fotografije kroz školu, dogadanja u gradu i slično.

Zahvaljujemo svim profesorima i učenicima koji su pripomogli nastanku ovog izdanja Kairosa. Inače, vrata su otvorena svim zainteresiranim učenicima koji imaju smisla za odgovarajuće teme i dileme.

Nadam se da ćete i u ovom broju pronaći nešto za sebe i uz čitanje ugodno provesti vrijeme.

Vaša urednica

KAIROS

List SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"
Dr. Franje Tuđmana 1 - TROGIR
Tel.: 021/ 882 511

Glavna urednica: Josipa Vukman
Voditeljica: Zdravka Marjanica, prof.
Lektor: Marija Balić, prof.

Uredništvo: Maja Karalić, Francesca Stojan,
Ana Radelja, Ivana Bekavac, Laura Kolenko,
Dorotea Hadžimurtović i Mario Dujić

Naslovna strana - Božićni i novogodišnji simboli

Zadnja strana - Dobitnici nagrada Grada Trogira

Izdavač: SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"

Ravnatelj: Ivan Grga, prof.

Naklada: 500 primjeraka

Kompjutorska obrada i grafička priprava

za tisk: Ivan Marjanica, dipl. ing.

Tisk: Obrt za grafičku pripremu i tisk TECHNO,

Seget Donji, Hrvatskih žrtava 45, tel.: 021/ 880 678

OTKRIVANJE UNUTARNJE LJEPOTE

Intervju s profesoricom Nellom Burić

Kako se osjećate radeći s mladim ljudima?

Raditi s mladim ljudima divan je, ali istovremeno zahtjevan, odgovoran i često iscrpljujući posao. Jedina nagrada za godine rada koje se neumorno množe, a hvala Bogu što je tome tako, jest prijateljski pozdrav bivših učenika negdje u prolazu kao i saznanje da su nešto postigli u svom životu.

Je li danas zahtjevno predavati engleski jezik?

Predavati strani jezik, danas je veliki izazov. Očekivanja su velika. Mladog čovjeka potrebno je pripremiti za državnu maturu, a s druge strane pripreme uskladiti sa zahtjevima struke. Mladi su danas „umreženi“ putem interneta i u prilici su o jeziku čuti i učiti asocijativno, na jedan, za mene, iskrivljen način koji može predstavljati problem kada je u pitanju rad u razredu. U ovom poslu učitelj je onaj koji stalno balansira; uvijek je „na vagi“. Naime, nije dobro suviše se približiti učenicima niti se previše distancirati. Umijeće je pronaći sredinu. Mislim da mi, barem većina nas koji radimo u prosvjeti, tijekom svog radnog vijeka pokušavamo upravo to. A nije jednostavno spoznati i pronaći mjeru.

Koje metode i pristupe koristite u radu?

Kao kad oblikujete skulpturu, postoje različiti pristupi i metode jer sigurno je jedno: ljepota je u različitosti. Mlada,

preplašena lica dođu u srednju školu ne znajući što ih očekuje, a odlaze u život kao mladi ljudi na koje možemo biti ponosni. Postoje oscilacije i padovi, ali i razdoblja kada je čovjek zadowoljniji svojim radom. Istina je kako dolazi do zamora „materijala“, a ovaj posao, tj. rad s mladima to ne dopušta. Zato se treba stalno iznova truditi i dokazivati, što je specifičnost i težina nastavničkog zanimanja, ali i njegova ljepota.

Što mislite o položaju pojedinca u današnjem društvu?

Ne bi se smjelo dogoditi da se u ovo vrijeme civilizacijskih iskoraka na bilo kojem području našega života, a pogotovo u školi, vlastiti probitak pretvoriti u „lov na vještice“, odnosno da se izdiže sebe na račun drugih. Osjećam kako svugdje oko nas tražimo „dežurne krivce“ za sve veću frustraciju društva

i bojim se kako je otuđenost pojedinca, odnosno alienacija, danas istaknutija nego ikada. To uopće nije dobro i svakako se negativno odražava na profiliranje mladog čovjeka koji je poput mlade biljčice, osjetljiv i na buru i na jugo.

Možete li pojasniti taj „lov na vještice“ kojeg ste spomenuli?

Kada sam spomenula tzv. lov na vještice, nisam u potpunosti pojasnila što sam željela reći. Djeca po dolasku u srednju školu obično kažu: "Meni je predavala ta i ta ili taj i taj pa to nismo naučili." Takav se stav širi među roditeljima i društvom, a nastavlja se na žalost i u srednjoj školi, što nije dobro. Svi se mi, duboko vjerujem, trudimo raditi svoj posao najbolje što umijemo. Netko to radi malo uspješnije, a netko nešto manje uspješno, ali svatko zavrjeđuje respekt, odnosno poštovanje i podršku. Djeca i njihov boljšitak cilj su, a ne sredstvo.

Cime se posebno ponosite u svom dugogodišnjem radu?

Ono čime se svakako ponosim jest to što je ova škola, još od vremena kada sam započela u njoj raditi, usprkos turbulentnim događanjima, ostala mjesto svjetlosti i ugode koja se širi njezinim hodnicima. Naime, upravo je to ono što me je privuklo prosvjetiti na početku mogu rada. Istina, mnogo se toga promijenilo. Generacije učenika prošle su kroz ovu školu. Danas su neki moji bivši učenici ujedno i moji kolege, a

neki su roditelji mojih sadašnjih učenika. Kao strukovna škola suočeni smo s novim izazovima kojima nije uvijek jednostavno i lako odgovoriti. Dobro je tražiti znanje, ali ono ne smije biti samo sebi svrhom. Znanje bez srca velika je opasnost za čovječanstvo, što je i povijest na najokrutniji način pokazala; ne može cilj opravdati sredstvo.

Što treba pružiti mlađima?

Mladima treba uvijek pružiti nadu i vjeru u bolju budućnost. No, oni istovremeno moraju postati svjesni kako samo radom, a ne kalkulacijama, mogu postići rezultate. Svježe mlade snage, mlađi kolege, možda mogu ponuditi više na određenim područjima, ali se ne smije događati zanemarivanje i ne vrednovanje iskustva i rada starijih kolega koji ih mogu mnogočemu poučiti.

Gdje ste radili na početku karijere?

Sjećam se svog prvog posla u srednjoj školi u Splitu. Radilo se o kraćoj zamjeni u Građevinskom školskom centru „Ćiro Gamulin“. Tada mi

je od velike pomoći bila jedna starija kolegica, prof. Ajduković prema kojoj sam se s velikim poštovanjem odnosila i čije sam savjete sa zahvalnošću prihvaćala. Danas je to na žalost drugačije, valjda u skladu s promjenama u društvu.

Koja je vaša poruka za kraj?

Treba širiti radost sutrašnjice, nasmiješen dolaziti na posao i usmjeravati mlađe, ne zamjerati pogreške nego praštati i ići dalje. Mlađi ljudi trebaju biti solidarni, trebaju se, ukoliko je to opravданo, boriti za svakog pojedinca. Solidarnost i socijalna osjetljivost te pomoći drugome razvijaju se u srednjoškolskim klupama, a griju poput sunca kasnije u životu. Na „hladnom“ sjeveru našega kontinenta poslodavac čini sve što je u njegovoj moći kako bi se otklonili frustracijski učinci na rezultate rada svakog zaposlenika. Možda i mi, na „toplom“ jugu, možemo iz toga nešto naučiti. U svakom čovjeku postoji ljepota, samo ju treba otkriti!

Razgovarala: Josipa Vukman, 4.a

The darkest hour is that before the dawn

After the bright day, night fell upon me. I started to feel agony, and hear desperate cries inside my head. Something evil was there in the dark and it was coming for me. I was trying to run away, but as it was closing I felt evil temptations and I started to corrupt. My love became anger and rage which leads me to destruction from within. Then I've seen the shallow face I wear and that darkness upon me became even darker. Rage was becoming overwhelming and it made me become destruction machine. I found myself torturing innocent and destroying anything that was on my way. A little bit of good remaining in me started to make the final offence and it gathered all the forces. It was my darkest hour. Everything I've done lead to evil. A battle between Heaven and Hell was going on inside of me. As the Heavens eyes were fading, they sent the final light inside my corrupted dark mind it started to enlighten me. Even though Heaven last the final battle, it won the war. Darkest hour ended and the new day was born in my head. Anger and rage became love again and I started to repair all the damage I caused. Was all of it true, who knows? In the end: „Do you believe, all the things that you are seeing are truth?“

Tomislav Rubić, 4.a - prošla šk. g.

PRVA DRŽAVNA MATURA

U školskoj godini 2009./2010. u našoj je školi uspješno provedena prva državna matura. Ispite državne mature polagali su učenici četverogodišnjih zanimanja koji su željeli nastaviti obrazovanje na nekom od visokih učilišta. Ispiti su provedeni u ljetnom i jesenskom ispitnom roku.

U ljetnom ispitnom roku ispitima su pristupila ukupno 104 učenika. Učenici koji na kraju nastavne godine nisu s uspjehom položili razred, tj. oni koji su upućeni na popravni ispit, nisu imali pravo nastaviti s ispitima u ljetnom roku pa je tako održan i jesenski ispitni rok.

U ljetnom roku s uspjehom su položila 74 učenika, a u jesenskom njih 14; ukupno 88 učenika.

Četvero učenika nije položilo s uspjehom (dvojica su izgubili 4. razred, a desetoro ih je odustalo).

Učenici su polagali ispite na višoj (A) i osnovnoj (B) razini.

Učenici su polagali ispite iz izbornih predmeta. Dakle, osamdeset i osmero učenika moglo se prijaviti na određeni studij ukoliko su za isti ispunjavali uvjete. Pravo upisa ostvarilo je 82 učenika, a njih trideset i četvoro upisalo je svoj prvi izbor.

Naša se škola može pohvaliti jer danas njeni bivši učenici studiraju na Fakultetu strojarstva, elektrotehnike i brodogradnje u Splitu i Zagrebu,

REZULTATI:

ISPIT: Hrvatski jezik A

PROGRAM	RAZRED	Prosječni % ostvarenih bodova	Broj učenika
Elektrotehnika	4.e	31.25	1
Strojarstvo	4.f	51.56	2
Ugostiteljstvo i turizam	4.a	62.02	17
	4.b	64.77	8
UKUPNO ZA STATUS U ŠKOLI			
Strukovni		60.96	28
UKUPNO ZA ŠKOLU		60.96	28

ISPIT: Hrvatski jezik B

PROGRAM	RAZRED	Prosječni % ostvarenih bodova	Broj učenika
Elektrotehnika	4.e	45.42	21
Strojarstvo	4.f	59.35	28
Ugostiteljstvo i turizam	4.a	56.75	10
	4.b	48.40	16
UKUPNO ZA STATUS U ŠKOLI			
Strukovni		52.77	75
UKUPNO ZA ŠKOLU		52.77	75

PROGRAM	RAZRED	Prosječni % ostvarenih bodova	Broj učenika
Elektrotehnika	4.e	32.50	2
Strojarstvo	4.f	33.75	4
Ugostiteljstvo i turizam	4.b	28.33	1
UKUPNO ZA STATUS U ŠKOLI			
Strukovni		32.62	7
UKUPNO ZA ŠKOLU		32.62	7

ISPIT: Matematika A

PROGRAM	RAZRED	Prosječni % ostvarenih bodova	Broj učenika
Elektrotehnika	4.e	71.94	9
Strojarstvo	4.f	57.60	26
Ugostiteljstvo i turizam	4.a	53.95	19
	4.b	44.33	15
UKUPNO ZA STATUS U ŠKOLI			
Strukovni		55.58	69
UKUPNO ZA ŠKOLU		55.58	69

PROGRAM	RAZRED	Prosječni% ostvarenih bodova	Broj učenika
Elektrotehnika	4.e	44.42	2
Strojarstvo	4.f	62.50	2
Ugostiteljstvo i turizam	4.a	63.37	13
	4.b	64.08	11
UKUPNO ZA STATUS U ŠKOLI			
Strukovni		62.23	28
UKUPNO ZA ŠKOLU		62.23	28

ISPIT: Engleski jezik A

PROGRAM	RAZRED	Prosječni% ostvarenih bodova	Broj učenika
Elektrotehnika	4.e	63.73	21
Strojarstvo	4.f	75.31	28
Ugostiteljstvo i turizam	4.a	71.07	14
	4.b	65.31	12
UKUPNO ZA STATUS U ŠKOLI			
Strukovni		69.68	75
UKUPNO ZA ŠKOLU		69.68	75

ISPIT: Engleski jezik B

na Ekonomskom i Pomorskom fakultetu u Splitu, na Filozofskom fakultetu u Splitu i Zadru, na Fakultetu za menađment u turizmu u Opatiji, na Američkoj visokoj školi za menađment u Dubrovniku, na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu i Splitu te na stručnim studijima Sveučilišta u Splitu.

Obavijest maturantima 4.a, b, e i f razreda!

U tijeku su prijave za polaganje ispita državne mature 2010./2011. u ljetnom ispitnom roku putem mrežne stranice Postani student. Prijave će trajati do uključivo 31. siječnja 2011.

Za prijavu su potrebni elektronički podaci (tj. korisničko ime i lozinka) koji se mogu preuzeti kod profesora Ibrahima Smilatića (knjižničara). Postupak prijave pojašnjen je u brošuri „Državna matura 2010./2011. i prijave za upis na studijske programe“, koju ste dobili u školi, a možete je pročitati i na www.postani-student.hr.

Proučite Pravilnik o polaganju državne mature, redovito pratite obavijesti na mrežnoj stranici Nacionalnoga centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja www.ncvvo.hr i mrežnoj stranici Postani student www.postani-student.hr.

Na navedenim stranicama nalaze se ispitni katalozi iz svih predmeta kao i svi ispići koji su se do sada pisali. Sve će vam to pomoći kako bi se što bolje pripremili i s uspjehom položili ispite državne mature.

Želim vam mnogo uspjeha u radu!

Ispitni koordinator
Vinkica Jaman, prof.

P E R U

Peru je misteriozna zemlja bogate povijesti koja se nalazi u Jugozapadnoj Americi između Čilea i Ekvadora. Peru broji oko 28 milijuna stanovnika koji govore španjolskim jezikom. Glavni grad Lima kulturna je i gospodarska prijestolnica zemlje, grad senzacije i iskustva prepun arheoloških nalazišta i lijepih prirode. Stara gradska jezgra pod zaštitom je UNESCO-a. U centru na Trgu oružja strmi prema nebu katedrala. Grad je prepun crkava, bogato ukrašenih i prepunih brojnih slika koje veličaju Boga. U crkvama ima vjernika koliko i turista, za njih je vjera važna i snažna. U Limi se nalazi i Muzej zlata koji je u privatnom posjedu obitelji Galjo, poklonjen je državi, a sadrži poznatu mumiju Juanitu.

Lima je poznat i po dobroj kuhinji, a nacionalni specijalitet je morsko prase. Zanimljivo je i kako su mnogi lokalni umjetnici na freskama u crkvama diljem Perua slikajući Posljednju večeru prikazivali, uz kruh i vino, i morsko prase.

Lima je veoma čist grad, i najmanji prostor iskorišten je za sadnju cvijeća. Ljudi se brinu za svoj grad te su uvijek ljubazni i dobro raspoloženi, ali to ne znači da taksist neće pokušati naplatiti novčić više. Peruanci ozbiljno shvaćaju izlazak na izbore jer u protivnom slijede sankcije pa već sljedećeg dana ne mogu podignuti novac iz banke, unovčiti ček ili osigurati pravo na zdravstvenu zaštitu.

Jedna od najvećih atrakcija koja privlači pažnju svakako je peruanska prošlost i civilizacija Inke. Grad Inka samo je stotinjak kilometara udaljen od glavnog grada, a brojne su teorije o tome zašto grad koji je sagrađen u 14. st. (kad su Inke bile na vrhuncu moći), nije pronađen čak četiri stoljeća. Sveti grad Inka Machu Picchu („stara planina“) smjestio se na najvišem dijelu istočnih Andi, iznad doline rijeke Urubamba na visini od 2 350 m. Građen je i uređen kao carski posjed i religijsko utočište ili kao tajni ceremonijalni grad. Machu Picchu nije samo arhitektonsko djelo, pobjeda ljudske upornosti i izdržljivosti, povjesni spomenik i turistička atrakcija – Machu Picchu je čudo. Otkrio ga je 1911. Amerikanac Hiram Bingham, a po njemu se danas u Peruu zove željeznica, autoput i au-

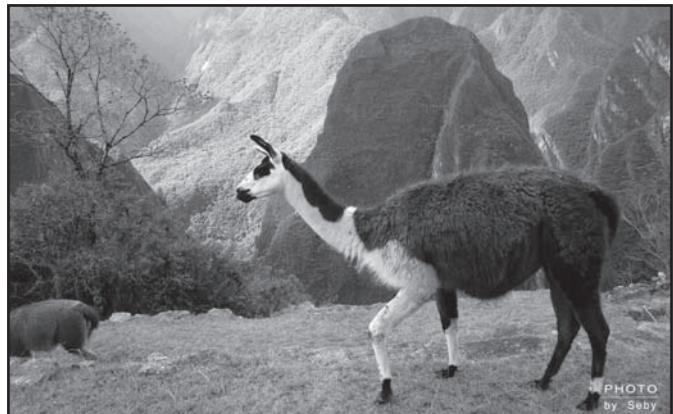
tobusna linija.

Dinastija Inkova osnovana je u 13. st. Car zvan Inka, kojem je bilo podložno stotinu plemena, za svoj je narod bio polubog. Na čelu carstva smjenilo se 13 careva po kojima se narod naziva Inkama. Inkovi su bili majstori gradnje pomoću suhih kamenih blokova bez vezivnog tkiva. Jedna izreka kaže kako su Maje sanjarili, Asteci štovali božanstva, a Inkovi gradili. Inkovi su vjerovali u božanske moći prirodnih sila poput sunca, planina, rijeka te u besmrtnost duša. Svoju su djecu strogo odgajali kako bi postala spremna za težak i naporan seljački rad. Nisu poznavali željezo ni pismo. Sporazumijevali su se pomoću konopčića s čvorovima, a govorili su kečuanskim jezikom.

U Peruu svakako vrijedi posjetiti grad Cusco koji je specifičan po mnogobrojnim jezerima u kojima se ogleda nebo, potom grad Arequipa ili „la Ciudad Blanca“ koji je specifičan po bijelim vulkanskim stijenama te bijelim zgradama od sillara. Ovaj je grad okružen trima vulkanima, a za sve one koji vole adrenalin i pustolovine preporuča se penjanje na vulkan El Misti, kao i izlet na Colca kanjon – jedan od najdubljih kanjona na svijetu. Grad Puno ili „folkloric capitāt“ poznat po folkloru i plaži Copacabni, pruža lijep pogled na grad i jezero Titicaca na kojemu je smješten. Jezero Titicaca nalazi se na 380m nadmorske visine u visokim Andama. To je najviše plovno slatkovodno jezero u kojeg utječe 25 rijeka i u kome se nalazi čak 41 otok. Stanovnici Titicaca su Indijanci zvani Uru koji žive na 9 umjetnih otoka - Urosa, napravljenih od plutajuće trske. Drugo ime za jezero je Kamera puma jer podsjeća na puma koja lovi zeca.

Vrijedi vidjeti i Nacionalni park Manu, ekološki dragulj Perua koji je bogat florom i faunom. Dijeli se na nacionalni park i kulturnu zonu. Omogućuje plovidbu niz rijeku Amazonu i putovanje kroz Rainforest. Amazona je najduža rijeka na svijetu poslije Nila, njen središnji dio uvršten je u UNESCO-ov popis mjesta svjetske baštine u Americi. Amazona je jedan od najvećih proizvođača kisika. Dom je mnogobrojnih delfina, električnih jegulja, jaguara, papiga i anakonda.

Posjetite Peru jer razglednice ne znače ništa u odnosu na živu sliku Perua - to se samo može osjetiti.

Maja Karalić, 3.a

EKSURZIJA 2010.

PRAHA

20. kolovoza uputila se vesela družina 4.a, b i e razreda na sedmodnevno maturalno putovanje u Češku, i to u pravnji profesorice Azre Parčina – Rešić te razrednica Adrijane Čarije i Mirele Bernardi – Marić. Pustolovina je počela već u 20 sati na parkiralištu pred gradskom dvoranom odakle smo krenuli putem austrijskog grada Beča. Putovali smo autobusom zbog čega nam je putovanje bilo malo naporno, ipak do Beča smo stigli ugodno raspoloženi. Posjetivši prekrasan dvorac Schönbrunn, ljetnikovac cara Franje Josipa i Marije Tereze krenuli smo ka našem cilju – Pragu.

Nekoliko sati kasnije, sada već mnogo umorniji, stigli smo u Prag. Smjestili smo se u hotel Albion, raspakirali svoje putne torbe i krenuli na večeru nakon koje smo bili spremni za večernji provod u poznatom praškom disco-klubu „Karlouy Lázné“. Nakon izlaska koji je potrajan do kasnih noćnih sati čekalo nas je rano buđenje, odlazak u grad te razgledavanje poznatog praškog

muzeja. Dulji obilazak grada odgođen je zbog kiše i loših vremenskih uvjeta pa smo dva-tri sata slobodnog vremena iskoristili za *shopping*. Dan poslije posjetili smo dvorac praških velikana i pobliže upoznali njihovu kulturu i povijest. Pomalo umorni, ali dobrog raspoloženja vratili smo se u hotel i družili se s novostečenim prijateljima. Večerali smo u pivnici „Fleka“, najpoznatijoj pivnici u tom gradu, u kojoj je, zanimljivo, osnovan Hajduk. Nakon dobre zabave, crnog piva, harmonike i hrane neki su otišli u disco-klub, neki u grad, a neki u

hotel. Sve u svemu, dobar provod bio je zagarantiran.

Sljedeći, ponovno kišovit dan, čekao nas je obilazak cijelog grada. Posjetili smo prašku katedralu, prešli preko Karlovog mosta te kao šećer na kraju, provozali se brodom po rijeci Vltavi gdje smo obilno i nadasve ukusno objedovali. Slijedio je povratak u hotel te odlazak na Križikove fontane gdje smo svjedočili predivnoj predstavi. Peti dan, ujedno i posljednji, iskoristili smo za odmor i *shopping* u gradu. Zadnja večer bila je za pamćenje. Ipak, bili smo pomalo tužni zbog skorog odlaska. Ujutro smo umorni autobusom krenuli kući. Većinu puta smo prespavali. Oko sedam sati navečer stigli smo u Hrvatsku. Večerali smo u Trakošćanu, a potom se uputili prema Trogiru gdje smo stigli u jedan sat poslije ponoći. Vjerujem kako govorim u ime svih kad kažem da će ovo maturalno putovanje svima zauvijek ostati u sjećanju.

Petra Bekavac, 4.a

ŠPANJOLSKA

Od 2. do 9. rujna maturanti naše škole na maturalnom su putovanju posjetili Španjolsku i Francusku. S profesorima Azrom Parčinom-Rešić, Sandrom Baturinom i Perom Pilićem krenuli smo autobusom za Dubrovnik odakle smo se uputili u nepoznato. Iako nam je let bio odgođen, putovanje je proteklo brzo i ugodno. Nekoliko sati čekanja do novog leta u dobrom se društvu činilo kao par minuta. Let za Gironu bio je utoliko zanimljiviji jer je to nekim od nas bilo prvo iskustvo vožnje zrakoplovom. A bilo je zaista uzbudljivo i nezaboravno. Činilo nam se kao da smo za samo pola sata stigli u Gironu. Do Lloreta smo putovali autobusom. Stigavši u hotel, smjestili smo se u sobe i odmah otišli u disco klub gdje smo plesali do zore zaboravivši brzo na neugodnosti izazvane odgođenim letom i dugotrajnim putovanjem. Oduševljenje Lloretom raslo je iz dana u dan (i iz noći u noć). Sviđalo nam se sve: naš hotel, ekipa i cijela

ekskurzija. Svaku smo večer izlazili u klubove Hollywood, Tropic ili neki druge te se zabavljali po hotelskim sobama, a nakon čega bi uvijek uslijedio doručak i nova razgledavanja. Na sve smo programe kasnili, što je izluđivalo Ines, našu „vodičku“. Ipak, sve smo uspjeli razgledati. Oduševila nas je Barcelona, Park Guel, Sagrada Famiglia, Port Aventura, Dalijev muzej u Figueresu, Camp Nou, Viteška večera i ostala mjesta koja smo posjetili. Najzanimljiviji bio je posjet parku Port Aventura gdje smo cijelo popodne uživali u adrenalinskim vožnjama. Svima nam se svidjelo kupanje u Sredozemnom moru, na pješčanoj plaži okupanoj golemlim valovima gdje su neki čak i zalutali. No, nije to bio jedini put da smo „gubili“ učenike. Naime, tijekom razgledavanja Barcelone „vodička“ je više puta strogo naglašavala kako se nigdje ne smijemo zadržavati, no želja za hranom rezultirala je nestankom trojice učenika.

Dani su prolazili brzo pa je i trenutak polaska prema Francuskoj stigao neočekivano. U Francuskoj smo proveli jednu noć, i to u hotelu s dvije zvjezdice koji bi po našim standardima bio u rangu hotela s četiri zvjezdice.

Raspakiravši se, zaputili smo se na večeru. Bila je to večera za pamćenje! Nakon šest dana gladovanja napokon smo dobili „normalnu“ hranu koja je s tanjura nestajala u tren oka. Poslije večere slobodno su vrijeme neki proveli vani, a neki u hotelu. Ujutro smo krenuli put Kneževine Monaco gdje su nas oduševili Grand Casino, skupi automobili i blještavilo Monaca. Nakon razgledavanja, krenuli smo kući. Sve je išlo glatko dok naš vozač nije pogriješio smjer pa smo se našli na cesti za Milano. Tako smo putovali preko Italije i Slovenije i napokon, negdje oko šest sati ujutro, stigli u Hrvatsku. Na putu nam nikada nije bilo dosadno, a za to je najviše zaslužan bio prof. Pilić. U autobusu smo pjevali, svirali, smijali se i „zezali“. Imali smo i naše „muzičko jajce“ za koje je bila zadužena naša vodička. Tako je naše putovanje došlo kraju. Sve u svemu, bilo je lijepo, zanimljivo i nezaboravno!

Matea Ljubas, 4.a

STIVANJA

Proslava Dana grada Trogira (Stivanja) kroz cijeli je tje- dan obilježena prigodnim kulturno-umjetničkim i sportskim događanjima te otvorenjem Parka prijateljstva.

14.11., na sam Dan grada, svečanosti su započele polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na centralnom križu na groblju i kapelici sv. Sebastijana na gradskom trgu. Vijence su položili gosti iz europskih i hrvatskih prijateljskih gradova, čelnici grada, parlamentarne stranke, udrug proizašlih iz Domovinskog rata i Udruga antifašista.

Misa i procesija

Procesiji i misi u katedrali sv. Lovre, kao središnjim događaju, prisustvovali su vatrogasci koji su nosili baldekin, zatim mladež KUD-a Kvadrilja, učenici osnovnih škola, ministranti, gradonačelnik Damir Rilje sa suradnicima, predsjednik GV Pero Maravić sa vijećnicima, izaslanik župana Splitsko-dalmatinske županije, gradonačelnici i/ili njihovi zamjenici gradova Splita, Kaštela, Solina, Kotora, Vukovara, Sinja,

Šibenika, Križevaca, djelatnici Ministarstva kulture u Trogiru koji su sudjelovali u obnovi katedrale i predstavnici gradova prijatelja iz Italije, Njemačke, Austrije, Mađarske, Rusije, Bugarske, Ukrajine, Poljske i Crne Gore.

Misu je predvodio splitsko-makarski nadbiskup i metropolita dr. Marin Barišić uz koncelebraciju župnika i dekana don Pave Piplice, don Marinka Vidovića, don Dražena Balića, fra Ivo Sadrića i drugih svećenika iz nadbiskupije te uz pratnju kat-

edralnog zbora čiji su članovi za ovu prigodu nosili pozlaćeni šal s likom sv. Ivana Trogirskog.

Otvoren Park prijateljstva na nasipu Brigi - Lokvice

Nakon mise i procesije, na nasipu Brigi – Lokvice svečano je otvoren Park prijateljstva na kojem je prvo stablo posadio predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović istaknuvši kako mu je čast u ovom Parku prijateljstva posaditi drvo mira, jer svako je drvo novi život. „Vidim da će ovdje biti zasađeno mnogo stabala prijateljstva. To nije slučajno, jer Trogir je oduvijek bio grad otvoren svima“, naveo je predsjednik Josipović dodavši kako cijela Hrvatska mora biti "park prijateljstva" budući ono znači mirovost. Tim je riječima predsjednik dao snažnu potporu prijateljstvu Trogira s dvadesetak europskih i hrvatskih gradova koji su također posadili po jedno stablo u ovom parku.

Svečana sjednica Gradskog vijeća

U 13. sati u hotelu Bel-

levue održana je svečana sjednica Gradskog vijeća na kojoj je nazočio predsjednik Josipović te dvjestotinjak uzvanika, među kojima i izaslanstva prijateljskih gradova iz Italije, Mađarske, Bugarske, Njemačke, Ukrajine, Poljske, Češke, Crne Gore te prijateljskih gradova Vukovara, Šibenika i Sinja, potom veleposlanik Njemačke u Hrvatskoj Bern Fischer, gradonačelnici susjednih gradova i općina te župan Ante Sanader.

U obraćanju prisutnima predsjednik Vijeća Pero Maravić podsjetio je kako je sv. Ivan, trogirski biskup, bio povjesni, svjetovni i crkveni velikan nekadašnjeg Trogira te kako još uvijek bdiće nad njim. Prisjetio se još nekih trogirskih velikana poput blaženog Augustina Kažotića te biskupa i bana Petra Berislavića. Maravić se prisjetio i svih poginulih za slobodu našeg naroda.

Pozivajući se na legendu prema kojoj je Bog jednom Hrvatu dao najljepši prostor za život na svijetu, gradonačelnik Damir Rilje htio je upozoriti kako se ovaj prostor treba čuvati i njime obazrivo gospodariti.

“U ovim svečanim trenucima nije vrijeme govoriti o bremenitom nasljeđu koje usporava razvitak Trogira kao ni onima koji su tome razlog. Ovo je trenutak za optimističan pogled u budućnost”, kazao je Rilje, nabrojivši kako su završetak ekoprojekta, izgradnja kućne kanalizacijske mreže, rekonstrukcija gradskih ulica, proširenje gradskoga groblja, otvaranje dječjih vrtića, igrališta i parkova te proširenje vodovodne mreže prioriteti trogirske vlasti.

Legenda koju je ispričao gradonačelnik Rilje inspirirala je predsjednika Josipovića, koji je uzvratio:

“Znam i nastavak te legende. Hrvat je živio na prelijepom dijelu zemlje, ali shrvala ga je gospodarska kriza te nedostatak investicija pa se ponovno obratio Bogu, a on mu je reče: ‘Dragi moj, idi u svoju prelijepu zemlju, zasuci rukave, posveti se radu, ostavi se strančarenja i 2011. godine uvedi Hrvatsku u Europsku uniju.’ Nadam se da će se to dogodine i ostvariti!”- zaključio je Josipović.

Godišnja priznanja i medalje

Na svečanoj sjednici uručena su priznanja i medalje koje su dobili:

- posthumno, prof. Kažimir Lučin koji je prvi na hrvatski jezik preveo pojedine cjeline djela *Illyricum sacram*;

- Ivica Bašić, predsjednik Udruge tjelesnih invalida TOMS, za svoj humanitarni i volonterski rad te spremnost da u svakom trenutku i svakoj osobi pomogne;

- dr. Fedor Sentinella, dugogodišnji lječnik koji je jedno vrijeme bio član uprave ŽRK Trogir, u jednom mandatu i predsjednik HNK Slaven, dogradonačelnik Općine Trogir u mandatu nakon

slobodnih izbora. Surađivao je i objavljivao članke u Liječničkim novinama, Listu zajednice zdravstvenih ustanova Zagreb, Kampanelu, Jasnoj zraci te časopisima Župe sv. Lovre, Trogirskom listu, Trogirskoj kronici, kalendaru Danica i dr.

- Boris Klarić, član KUD-a Kvadrilja za očuvanje tradicije i ugleda Trogira.

Priznanja su i ove godine dobili dobrovoljni davatelji krvi Nikša Bešić, Vjekoslav Ečić i Matko Šmuketa.

Odlukom gradonačelnika medalje Grada Trogira uručene su:

- Sunčici Ložić zbog osvojenog 2. mesta među više od 80 natjecatelja svih dobnih uzrasta na natjecanju Internacionallnog kupa u ritmičkoj gimnastici „RONDO KUP 2009.“ u Osijeku;

- Anti Munjizi (18), jedriličaru i učeniku 4.e razreda naše škole koji je na Prvenstvu svijeta u juniorskoj klasi laser 4.7 2010. godine u Pattayi (Tajland) zauzeo je 8. mjesto među 49 natjecatelja, a u konkurenciji svojih vršnjaka bio je najbolji na svijetu;

- MarijunŠkrlju (21), jedriličaru i našem bivšem učeniku, trenutno studentu elektrotehnike u Splitu, koji je na posljednjem Prvenstvu svijeta

radio upravljanju jedrilicama klase 1 m 2009. godine na Barbadosu osvojio brončanu medalju u konkurenciji 68 natjecatelja. U istoj klasi na Europskom prvenstvu 2010. u Francuskom Pierrlatteu osvojio je 11. mjesto među 70 natjecatelja.

- Marku Matiću (28), jedriličaru koji je na posljednjem Prvenstvu svijeta radio upravljanju jedrilicama klase 1 m 2009. godine na Barbadosu zauzeo 5. mjesto među 68 natjecatelja. U istoj klasi ove godine u Francuskom Pierrlatteu postao novi europski prvak;

- Špiru Giljanoviću, umirovljeniku koji je jedan od inicijatora osnivanja podružnice Sindikata umirovljenika u Trogiru te davatelj krvi čak 90 puta;

- Jadranu Marinkoviću koji u svojim radijskim emisijama govori o brodogradnji te o stanju u Brodotrogiru zauzimajući objektivan i korektni stav te naglašavajući kako smo pomorska zemlja koja treba očuvati tradiciju brodogradnje, ribarstva, pomorstva i turizma.

Na svečanoj sjednici potpisana je i povelja o prijateljstvu grada Montesilvano iz Italije i grada Trogira. Povelju su potpisali gradonačelnik Damir Rilje, vijećnik Montesilvana Ermano Falco i Vittoria Luciani iz ureda gradonačelnika ovog talijanskog grada.

Proslava Dana grada Trogira završila je u nedjelju navečer prigodnim kulturno-umjetničkim programom u prepunoj Kino dvorani u kojoj su nastupali trogirske klape i KUD-ovi, a pjesmom je na kraju sve prisutne oduševio Vinko Coce.

Urednica

ŽIVOTNA PRAVILA

Pravilo 1: Život nije pravedan – naviknite se na to.

Pravilo 2: Svet ne mari za vaše samopoštovanje. Svet će od vas očekivati da postignete nešto prije nego što se počnete osjećati dobro u svojoj koži.

Pravilo 3: Ne očekujte da ćete netom što izidite iz srednje škole zarađivati 40.000 dolara godišnje. Nećete biti potpredsjednik s telefonom u automobilu dok jedno i drugo ne zaradite.

Pravilo 4: Ako mislite da je vaš nastavnik prestrog, pričekajte dok ne dobijete šefa onda ćete vidjeti što znači strogost.

Pravilo 5: Okretanje hamburgera ne bi vam trebalo biti ispod časti. Vaši djedovi su imali drugi naziv za prevrtanje hamburgera, oni su to nazivali - dobrom prilikom.

Pravilo 6: Ako zabrljate, ne krivite svoje roditelje i ne cmizdrite zbog svojih pogrešaka. Učite se na njima.

Pravilo 7: Prije nego što ste se vi rodili vaši roditelji nisu bili tako dosadni kao što su danas. Oni su takvima postali zbog plaćanja računa, pranja vaše odjeće i slušanja vaših priča o tome kako ste sjajni. I zato, prije nego što spasite prašume od parazita iz generacije svojih roditelja, pokušajte obaviti dezinfekciju vlastitih soba.

Pravilo 8: Vaša se škola možda riješila dobitnika i gubitnika, ali život nije. U nekim školama ukinuli su negativne ocjene i tamo ćete dobiti bezbroj prilika da pogodite pravi odgovor. Ipak, to nimalo ne sliči ćemu u stvarnom životu.

Pravilo 9: Život nije podijeljen na polugodišta. Nema slobodnih ljeta i veoma malo poslodavaca bit će zainteresirano pomoći vam da pronađete sebe. Učinite to dok još imate slobodnog vremena.

Pravilo 10: Televizija nije stvarni život. U stvarnom životu ljudi ustvari moraju izići iz kafića i otići na posao.

Pravilo 11: Budite ljubazni prema štreberima. Postoji velika mogućnost da će vam neki od njih jednog dana biti šefovi.

KROZ ŠKOLU

2. BAKALARIJADA U HRVATSKOJ

Zamjenik župana Visko Haladić otvara Manifestaciju u nazočnosti sudionika, uzvanika i novinara

Ž. Perdić - TVD

Ina Dukan - voditeljica

Hostese s organizatorom

Konobari naše škole na usluzi sudionicima

Radna atmosfera u kuhinji

Učenici kuhari PSSŠ "Wallner" - Split

1. Kuhari profesionalci sa žirijem
 1. mjesto: Franka Bubble (5.)
 2. mjesto: Biserka Šmit (3.)
 3. mjesto: Dejan Šperka (1.)
 2. Kuhari "Banja večer" i V. Barbieri

3. Učenici, natjecatelji s mentrima
 4. Učenici kuhari TUŠ - Split
 5. Učenici, natjecatelji s mentorima i žirijem: A. Nišević, M. Lulić i N. Ševo
 6. Eminentni žirij (M. Perić, Z. Gall i V. Barbieri) s hostesom A. Boban

UČENICI U RAZNIM PRIGODAMA

Kroz školu

2. Dani mladog maslinovog ulja

U Vukovaru 2010. g.

Dan grada Trogira - Stivanja

SVEČANO U NOVOM PARKU

U petak, 12.11. svečano je otvoren preuređeni park pored Trogir-holdinga (bivši Mosorov dom). Otvorenu parku prisustvovali su brojni čelnici Grada, radnici Trogir-holdinga te mnogi gosti iz Europe i Hrvatske koji su stigli u posjet Trogiru povodom proslave Dana grada. Radom djelatnika i uz minimalna finansijska sredstva ovaj, već godinama zapušteni park, prekrasno je uređen. Postavljene su klupe, kante za smeće i fontana u centru parka, posađene su nove biljke i uređena već postojeća stabla i grmovi. Ovaj će park zasigurno najviše koristiti učenicima srednje škole u neposrednom susjedstvu.

Nakon svečanog otvorenja

parka, u prostorijama naše škole, učenici kuharskog i konobarskog smjera, uz veliki trud profesora Nikice Ševe, organizirali su domjenak

za sve uzvanike te pokazali svoje vještine u kuhanju i posluživanju.

Kristina Silajdžić, 3.a

185. ROĐENDAN TROGIRSKE NARODNE GLAZBE

Blagdan Sv. Ivana Trogirskog - Dan grada Trogira, 14. studenoga 2009. godine - 1M.

Povodom Dana glazbara i blagdana sv. Cecilije - nebeske zaštitnice glazbe i glazbenika, članovi trogirske Narodne glazbe, najstarije glazbe u Hrvatskoj, svečano su obilježili 185 godina od svog osnutka. U ponedjeljak, 22. studenog, tradicionalno su u svojim prostorijama u palači Ćipko organizirali prigodni domjenak kojem je, uz brojne ugledne goste i predstavnike Grada, nazočila i dogradonačelnica Vedrana Zelalija

koja je svim članovima zaželjela još mnogo godina sviranja u najstarijem hrvatskom orkestru jer, kako je kazala, glazba je naš život, s njom se rađamo i s njom umiremo.

Kao i svake godine, članovima su uručena priznanja i diplome za višegodišnje djelovanje u orkestru i vjernost glazbi, dok su ustanovama i pojedincima uručene zahvalnice za nesebičnu pomoć. Najglazbaricom 2010. godine proglašena je Karmen

Matijaš, dok je priznanje za najglazbara dobio Duje Mijalić.

Za 10 godina aktivnog sviranja u orkestru odlikovana je Vinka Grgantov, dok je za punih 55 godina sviranja u Narodnoj glazbi Trogir nagrada uručena Milanu Biliću.

Zahvalnice za svesrdnu pomoć dobili su fra Veseljko Begić, klapa Rašpe te područna Osnovna glazbena škola Melite Lorković. Zahvale za nesebičnu pomoć upućene su i dekanu Trogirskog dekanata i katedralnom župniku don Pavi Piplici, te udruzi TOMS.

Uoči svečanog dijela obilježavanja 185. rođendana Narodne glazbe Trogir, glazbenici su na Trgu Ivana Pavla II. održali tradicionalni promenadni koncert, a potom su se zajedno s mnoštvom Trogirana okupili na svečanoj misi za sve umrle i poginule glazbenike koju je u katedrali sv. Lovre predvodio don Pavao Piplica.

Ivana Kovačević, 2.a

2. BAKALARIJADA U HRVATSKOJ

U našoj školi, od 10. do 12. prosinca 2010., u kabinetu kuharstva i posluživanja održana je 2. Bakalarijada u Hrvatskoj. Organizator je bio PZ „Rašeljka“ iz Trogira, a suorganizatori SSS „Blaž Jurjev Trogiranin“ i Udruga maslinara „Maslina“ iz Trogira. Pokrovitelji ove manifestacije bili su: Ministarstvo turizma Republike Hrvatske, Zadružni savez Dalmacije, Splitsko-dalmatinska županija, Grad Trogir i TZ grada Trogira.

Svečano otvorenje navedene manifestacije održano je u prepušnjoj školskoj knjižnici u nazočnosti organizatora, sudionika, uzvanika i medija. Nakon otpjevane hrvatske himne u ime organizatora nazočnima se obratila predsjednica skupštine PZ „Rašeljka“ prof. Zdravka Marjanica napomenuvši kako je osnovni poticaj za organizaciju Bakalarijade taj što se bakalar na našem području najviše konzumira upravo u ovo predblagdansko božićno vrijeme. Glavni začini dobrog bakalara su bijeli luk (češnjak) i maslinovo ulje, a uz jelo se konzumira domaće dalmatinsko vino. Svi navedeni sastojci ujedno su i glavni proizvodi PZ „Rašeljka“. 2007. godine u Torinu Međunarodna udruga Slow Food proglašila je bijeli luk (ljubitovački češnjak) visokovrijednim, odnosno najboljim među plasiranim proizvodima. Drugi razlog za održavanje Bakalarijade jest okretanje domaćoj proizvodnji. Poznato je kako Hrvatska koristeći prirodne resurse

može uspješno proizvoditi češnjak, mrkvu, ulje i ostale proizvode. Danas se treba oduprijeti suvremenom tržišnom trendu u kojem se gleda samo zarada, a u toj groznici proizvodnja hrane je svakim danom sve zatrovanija. Takav način proizvodnje sustavno ugrožava čovjekovo zdravlje pa i život, izazivajući neizlječive bolesti. Kako bi čovjek mogao činiti dobro, on sam mora biti dobro, u čemu će mu dobrim dijelom uspjeti ako se hrani zdravom, ekološki proizvedenom hranom. Potrebno je osvijestiti proizvođače hrane kako bi shvatili kako nema smisla trovati sebe i druge. Domaće proizvode možemo plasirati za turizam i na taj način im osigurati tržište. Zbog toga je hvale vrijedno spomenuti sve turističko - ugostiteljske škole iz velikog dijela Domovine koje su se odazvale ovom natjecanju.

„Težnja je da ova manifestacija postane međunarodna te tako podigne Trogir i Hrvatsku na ljestvici gastronomije, turizma i ugodne kulture življjenja na ovom prostoru“, naglasio je zamjenik župana Splitsko-dalmatinske županije Visko Haladić koji je ujedno otvorio manifestaciju. Prije njega nazočnima su se obratili: prof. Nikica Ševo kao domaćin, tajnik Zadužnog saveza Dalmacije Želimir Bašić, gospođa Marija Sokol u ime Grada Trogira, direktorica TZ grada Trogira Negošava Špika i na kraju, manifestaciju je blagoslovio župnik župe sv. Jakova apostola, fra Ivo Sadrić. Za zabavni

Dožupan Visko Haladić

dio manifestacije pobrinuo se kantautor Ivan Cinoti Cima, a program je vodila Ina Dukan koja je i recitirala čakavsku poeziju viniškog pjesnika Davora Kostovića.

Prvi dan (petak, 10. 12.) održalo se natjecanje učenika – kuvara srednjih strukovnih škola iz Hrvatske (Knin, Šibenik, Biograd, Zagreb, Sisak, Vis, Hvar, Split, Omiš, Split, Wallner – Split, Supetar...) u kuhanju bakalara. Njihova jela ocijenio je žiri u sastavu: Antun Nišević, Marija Lulić i Nikica Ševo.

Drugi dan (subota, 11.12.) održalo se natjecanje kuvara profesionalaca u kuhanju bakalara te gastro izložba “Badnja večer” uz eminentni ocjenjivački žiri u sastavu: Veljko Barbieri, Zlatko Gall i Marko Perić. Organizator je za svakog natjecatelja osigurao pola kilograma očišćenog bakalara, krumpir, bijeli luk (češnjak), crveni luk (kapulu), maslinovo ulje i peršin, dok su sudionici donijeli posebne začine kako bi njihov bakalar bio najbolji.

U ekipi škola sudjelovala su dva učenika s mentorom, dok su profesionalci sudjelovali pojedinačno. U kategoriji srednjih strukovnih škola - kuhar prvo mjesto podijelile su Privatna srednja ugostiteljska škola „Wallner“ iz Splita i Turističko - ugostiteljska škola iz Splita te do-

bile diplomu zlatnog sjaja. Drugo mjesto osvojila je srednja škola „Jure Kaštelan“ iz Omiša i dobila srebrnu diplomu, a treće mjesto podijelile su sve ostale škole dobivši brončane diplome.

U kategoriji kuhara profesionalaca prvo mjesto obranila je prošlogodišnja pobjednica Franka Buble iz Trogira dobivši tako diplomu zlatnog obilježja. Drugo mjesto pripalо je Biserki Šmit iz Šibenika, a treće mjesto i brončana diploma pripalо je Dejanu Šperki s Hvara.

U kategoriji gastro-izložba „Badnja večer“ prvo mjesto osvojila je Daša Bedalov iz Splita, drugo mjesto Davor Kostović iz Vinišća (Marina), a treće mjesto Štefica Guina iz Trogira. Pored diploma, nagrađeni su dobili i prigodne poklone (relief - kairos, knjige, češnjak 'šarenko'...).

Turističko – ugostiteljska škola iz Splita podijelila je prvo mjesto pripremivši „Priskin bakalar“ kojeg je supruga Priska kuhala svom mužu - caru Dioklecijanu. Prema njihovu receptu bakalar se najprije skuha na juhu sa svim korjenastim povrćem, potom se odvajaju kosti pa se pirja na maslinovu ulju s češnjakom, dodaje se bijelo vino i temeljac

Hostese i organizator

te slaže kao lazanje: red bakalara, red šalše i suhih šljiva. U ime srednje škole iz Omiša koja je osvojila drugo mjesto, mentorica Dušanka Pandža rekla nam je kako su radili uštipke od bakalara posute zrncima šipka, tj. napravili paštetu od bakalara pojačanu inčunima, kaparima i crvenom paprikom prethodno prokuhavši bakalar u mlijeku kako bi dobili karakterističnu boju. Viški učenici i njihova mentorica Katarina Jurinović pripremili su originalno jelo otoka Visa: sušene morske mačkice na bijelo i sušenu tabinju na crveno uvjeravajući prisutne kako je to jelo vrlo slično bakalaru. Svojim su izvornim hrvatskim specijalitetom osvojili treće mjesto.

Franka Buble i ove je godine razoružala žiri pripremivši lignje punjene čičerom (slanutkom) na postelji od bakalara s prelevom od poriluk-šalše.

Daša Bedalov osvojila je prvo mjesto u kategoriji gastro-izložba „Badnja večer“ pripremivši kolač od rogača s prelevom čokolade, zatim 'limunčelo' koji je njen izvorni liker te bakalar kojeg je najprije skuhala na „lešo“, a potom zapekla u pećnici s krumpirom izrezanim na kolutiće, peršinom, bijelim lukom, bijelim vinom i maslinovim uljem. Gospođa Daša kaže kako je to recept s otoka Pašmana kojeg priprema već dugi niz godina. Od degustatora smo čuli: „Ajme, ča je ovo dobro!“, „Nikad do sad nisam 'ija bakalar ovako!“ pa je ova nagrada dala poticaj gospođi Daši za daljnji rad. Gospodin Davor Kostović (bivši 'meštar od letrike' na brodu) osvojio je drugo mjesto pripremivši bakalar na mornarski.

Priznanja i nagrade uručili su: upravitelj PZ „Rašeljka“ Ivan Marjanica (školama), gradonačelnik Trogira Damir Rilje (kuharima profesionalcima) te predsjednik skupštine Hrvatskog saveza zadruga Joško Niskota (za gastro-izložbu „Badnja večer“).

Na posljetku, zaključujemo kako je ova manifestacija postigla svoj cilj: potakla je interes za zanimanje kuhar koje je nezaobilazno u hrvatskom turizmu, upozorila na tradiciju konzumiranja bakalara u predlagdansko božićno vrijeme te promovirala autohtone začine i pića mediteranske kuhinje.

Uredništvo

Jelo od izvornog hrvatskog "bakalara" - SŠ Vis

Daša Bedalov i Veljko Barbieri

My guide to a happy life

It's really sad that many people can't enjoy in their lives and they live very stressful and hectic. People should live in peace and help each other to be happy, that's the life's sense and gives true happiness.

There are so many guides for happy life. You can go to a psychologist if you don't feel right. Then you'll be able to talk about your problems. Sometimes you'll feel better if you just talk about it. But you have to forgive yourself and accept your failures. You should try to change yourself. For example if you're fat you can do some sport and eat more healthy. You don't need to be fat to change that things. Often you can't see someone's sadness. Sometimes a small change changes a lot. People feel different and believe in themselves. I want to be my guide to happiness because only I can change myself. If I don't know myself, who knows me? I have to know all my feelings, so I will be able to understand what's the failure and what has to be changed. To be happier I will try to laugh more and I will go to handball trainings and give thousand per cent. With my team I feel strong and we're like a family. We help each other to become better and better and I'm happy to be a piece of them. When I'm helping my team I'm just happy without much thinking.

People shouldn't look at things so complicated. Often the right solution is the simplest one.

Jelena Mamut, 3.a

Marin Komberović, 2.a

Japanski – za početnike

Moj otac je u kupatilu
Tatami Setushira

Vrijeme je da krenem
Odokuchi

Lijepo je što ste svratili
Idikuchi

Odspavaj malo
Idikuchi Ubisowu

On ne može ostaviti cigarete
Nasugushi Kokopushi

Misljam da smo se izgubili
Yao Kudasada

Trebalo bi kupiti
krumpir i mljeveno meso
Yedemi Semusaka

Prijatno
Malodishi

Svekrva
Wadidushu

Gatar
Chiribuchi Riba

On voli gledanje u karte
Ochegata

On ne vjeruje u vradžbine
Nechegata

Ad una festa di compleanno

Era la sera prima di Natale, la mia migliore amica celebrava sedicesimo compleanno. Mi ha detto che festa sarà in uno spazio affittato vicino alla casa sua. Lei mi ha chiamata, ed io naturalmente ho accordato. Le ho comprato una borsa che lei aveva visto in una vetrina e un profumo di Chanel che voleva tanto. Era una grande sorpresa. Non mi preparavo molto per questa festa perché non aspettavo molto, e non avevo voglia di uscire. Ero innamorata di un ragazzo degli occhi azzuri e capelli neri. Solo lui era nella mia mente e nel mio cuore. Lui era il mio vicino, e le nostre mamme erano litigate, perciò questa amore era purtroppo impossibile. Tuttavia sono stata eccitata e non sapevo per quale ragione. Mi sono preparata, mi sono vestita molto bello. Sono uscita con il regalo, e cantavo d' eccitazione e felicità. Quando sono arrivata alla festa, ho congratulato il compleanno a Maria, le ho dato il regalo che le ha piacuto molto. Tutto è stato bello, tutti balavano, tranne me. Io solo pensavo ad una persona e volevo che lui era accanto a me. Maria mi chiamava a ballare con lui, ma ero assorta in pensieri. Mi sono trasecolata, non potevo credere, anche lui era qui. Mi ha invitato a ballare. Tutta confusa, ho accettato. Ho guardato Maria e non mi è stato chiaro niente. Sapevo solo che il mio sogno era realizzato. Lui era qui, mi abbracciava e niente era importante. Il mondo intorno a me era scomparso, ma in realtà il mio mondo era lui. Abbiamo parlato e mi ha detto che aveva paura di avvicinarmi, ma non era importante, perché era qui, come lui ha detto. Gli ho espresso i miei sentimenti, ma infatti abbiamo sentito lo stesso. Lui mi ha voluto vedere domani ed io ero felice. Maria mi ha mandato un messaggio e ha detto che per questo serve la migliore amica. Questo incontro è stato la realizzazione del mio sogno.

Maja Karalić, 3.a

Das kleine Schneeflöckchen

Es war Winter, dicke Schneeflocken wirbelten durch die Luft und bedeckten die Stadt mit einer dicken, weißen Decke. In den Fenstern funkelten Kerzenlichter, es wurde gebacken und der Christbaum geschmückt, denn morgen ist Heiligabend. Alle freuten sich auf das Weihnachtsfest, Kinder spielten vergnügt im Garten. Auf den Straßen roch es nach frischem Lebkuchen. Doch waren nicht alle Kinder so fröhlich. Ein kranker Junge saß mit traurigen Augen am Fester und beobachtete das Schneetreiben. Er hatte einen Schal um den Hals gewickelt und seine Nase war ganz rot. Während die Kinder draußen ausgelassene Schneeflocken fingen und einen großen Schneemann bauten, musste der Junge in seinem Bett liegen, weil er Schnupfen und Husten hatte. So saß er da und schaute den Schneeflocken nach, die an seinem Fenster vorbei wehten. Eine von ihnen – die kleinste – setzte sich auf sein Fensterbrett, um sich vom Fliegen zu erholen. Sie sah den kranken, traurigen Jungen am Fenster und erzählte es den anderen Schneeflocken. Sie machten einen Plan. Zusammen flohen sie zu dem kranken Jungen und setzten sich an die Fensterscheibe. Der kranke Junge schaute immer noch mit traurigen Augen aus dem Fenster. Leise flüsterte das kleine Schneeflöckchen der Schneeflocke neben ihr etwas ins Ohr und die flüsterte es zu der nächsten. Dann setzten sie sich alle so auf die Fensterscheibe, dass sie wie ein großer, weißer Eisstern aussahen. Die Augen der kranken Jungen fingen an zu leuchten, jetzt war er gar nicht mehr traurig. Um das kleine Schneeflöckchen berühren zu können, streckte er seine Hand zum Fenster. Vorsichtig fasste der Junge an die Scheibe und legte seine Hand auf den Stern aus Schneeflocken. Als er seine Hand wieder wegnahm, hatten sich die Flocken plötzlich zu einem Herz geformt. Sie änderten ständig ihre Form und erfreuten den kranken Jungen mit immer neuen Bildern. Lächelnd spielte der kranke Junge mit den Schneeflocken an seinem Fenster. Am nächsten Tag war Weihnachten und er würde weiter aus dem Fenster schauen, um die Schneeflocken zu beobachten und gesund zu werden.

Laura Kolenko, 2.a

"OSKAR ZNANJA" ZA 2009./2010.

U Sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, 5. lipnja 2010. godine održana je dodjela „Oskar znanja“ za školsku godinu 2009./2010. Tom prilikom uručene su nagrade učenicima koji su osvojili prvo mjesto na državnom ili međunarodnom natjecanju dok su njihovi mentori nagrađeni prigodnim zahvalnicama.

U Hrvatskoj se natjecanja odvijaju gotovo u svim osnovnim i srednjim školama, a provode se u tri razine. Na školskoj razini natjecalo se više od 160 tisuća učenika, na županijskim natjecanjima sudjelovalo je njih više od 40 tisuća te na državnim natjecanjima više od 7 tisuća. Pored navedenih natjecanja učenici iz Hrvatske sudjelovali su na 11 međunarodnih natjecanja na kojima je njih tridesetoro osvojilo jedno od prva tri mesta, a pripremalo ih je 16 mentorova. Nazočnima se obra-

tio predsjednik Agencije za odgoj i obrazovanje prof. Vinko Filipović

napomenuvši kako je velika čast obratiti se i pozdraviti 195 najboljih učenika koji su dobili priznanja na navedenim natjecanjima. „Nagrađeni su učenici hrvatska budućnost,“ rekao je, „a ovo je prigoda kada na jednom mjestu imamo najbolje učenike Hrvatske.“

Na ovom prestižnom događaju i mi smo imali svoje predstavnike. Naime, učenik 3.a razreda naše škole, Danijel Kafadar prvak je na državnom natjecanju iz njemačkog jezika. Stoga su on, njegova mentorica prof. Zdravka Marjanica te ravnatelj Ivan Grga prisustvovali ovoj dodjeli. Pored naše škole, grad Trogir predstavljala je i SŠ Ivana Lucića sa svojom prvakinjom iz hrvatskog jezika te mentoricom Željkom Aljinović.

Francesca Stojan, 4.a

NAGRADENI UČENICI NAŠE ŠKOLE

Posljednjih nekoliko godina Slobodna Dalmacija objavljuje natječaj za najbolje gumečne i kaka Dalmacije.

Nagrada se dodjeljuje učenicima Dubrovačko-neretvanske, Šibensko-kninske i Zadarske županije, i to u kategorijama: gimnazija, strukovnih četverogodišnjih i strukovnih trogodišnjih škola. Nagrađuje se desetoro učenika iz svake kategorije. Svi tridesetoro finalista dobiva knjigu, majicu, priznanje i ružu, dok prvi troje u svakoj kategoriji

dobivaju i novčanu nagradu u iznosu od tisuću kuna za treće, dvije tisuće za drugo te pet tisuća kuna i prijenosno računa za prvo mjesto.

Za dobivanje prestižne titule i navedenih nagrada presudan je uspjeh postignut u osnovnoj i srednjoj školi, plasman na školskim natjecanjima, natjecanjima izvan škole, kao i sva ostala postignuća i uspjesi.

Na kraju prošle školske godine iz Srednje strukovne škole „Blaž Jurjev Trogiranin“ nagrađeno je dvoje učenika: moja malenkost, Josipa Vukman, u kategoriji četverogodišnjih strukovnih škola i Darko Rapić, u kategoriji strukovnih, trogodišnjih škola. Ja sam bila među deset finalista, a Darko je osvojio treće mjesto te dobio odgovarajuću novčanu nagradu.

Mi smo zadовољni osvojenim nagradama, a sljedeće godine nagrada čeka možda baš vas. Sve što trebate napraviti jest popuniti prijavnicu na kraju školske godine i poslati sve potrebne dokumente.

Sretno!

Josipa Vukman, 4.a

LIGA KUMPANIJA NA MOSORU

Tijekom posljednjeg vikenda u listopadu na splitskom FESB-u i u Zvjezdanom selu na Mosoru održana je dvodnevna radionica iz robotike za 32 srednjoškolca iz cijele Dalmacije. Susret i radionicu organizirala je Liga kumpanija koja inače promovira robotiku i nove tehnologije u sustavu srednjoškolskog obrazovanja.

Jedan od voditelja radionice na Mosoru bio je i naš bivši učenik Duje Mihovilović koji je maturirao prošle školske godine, a trenutno je student Stručnog studija informaci-

jske tehnologije.

“Ovo je prva ovakva radionica u ovoj godini i bila je podijeljena u dva dijela. Prvi, kraći dio, bila je prezentacija osnova robotike na FESB-u, a drugi, zanimljiviji dio, održan je na Mosoru gdje je upriličeno tzv. druženje s Intelli-Botom, robotom koji radi na principu autića na daljinski s dva motora i nekoliko senzora“, rekao je Duje.

Sudionici radionice morali su napisati Java program koji daje upute za djelovanje robota i tako pokazati

svoje znanje u programiranju.

Na Mosoru su, osim Duje, bila i dvojica učenika naše škole Marko Gojević i Ante Teskera koji su se pokazali vrlo dobrim i kreativnim programerima. Ipak, ove vrste novih tehnologija još uvijek nisu dovoljno razvijene u Hrvatskoj.

“Nažalost, robotika je u cijeloj Hrvatskoj jako loše razvijena i može se jedino proučavati na fakultetima, a daleko najbolji u tome su Japanci, Korejci i Kinezi koji su već počeli razvijati određene oblike umjetne inteligencije. Naime, u Japanu već postoje roboti koji pomažu starijim i nemoćnim osobama u kućanstvu“, rekao je Duje i upozorio na opasnosti koje takvi inteligentni roboti mogu napraviti čovječanstvu.

„Praktički više ne bismo bili na vrhu hranidbenog lanca i lako bi moglo doći do scena kao u filmu Terminator“, zaključio je Duje.

Dorotea Hadžimurtović, 3.a

2. DANI MLADOG MASLINOVOG ULJA

U trogirskoj kinodvorani „Dombra“, 3. i 4. prosinca 2010., održani su 2. Dani mladog maslinovog ulja u organizaciji Grada Trogira i Udruge maslinara „Maslina“ iz Trogira. Pokrovitelji su bili Ministarstvo pooljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja Republike Hrvatske te Hrvatska gospodarska komora. Suorganizator bila je SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“, a sponzor inoksove bačve Damor d.o.o. iz Kaštela Sučurca. Manifestaciju je otvorio državni tajnik MPŠRR Joško Božanić. U zabavnom dijelu programa sudjelovali su KUD „Kvadrilja“, KUD „Lanterna“, klapa „Čiovo“ i klapa „Kamerlengo“.

Na manifestaciji su izložena mlada maslinova ulja sudionika natjecanja, kao i proizvodi od maslinova ulja koje su pripremili OPG Miletić, OPG Matić, OPG Perković

(svi iz Klisa), restoran „Pašike“ iz Trogira, SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“ iz Trogira, Srednja škola Brač iz Supetra, Srednja škola iz Visa, Osnovna škola Majstora Radovana iz Trogira, Osnovna škola „Mejaši“ iz Splita, Osnovna škola iz Slatina sa Čiova i područna OŠ iz Vrsina.

Od 54 maslinara sa trogirskog, marinskog, kaštelskog i kliškog područja, koliko ih je sa svojim uljima sudjelovalo na 2. Dаниma mladog maslinovog ulja u Trogiru, pobjednik je Jozo Božan - Lino iz Svinaca

u općini Marina koji je za nagradu dobio inoksov spremnik za ulje od 135 litara. Drugoplasirana je Deana Miletić iz Klisa, a trećeplasirani Ante Agić iz Rastovca. Nagrađenima je priznanja uručio gradonačelnik Trogira Damir Rilje.

Ana Radelja, 2.a

MOJ POSJET VUKOVARU

Napokon sam i ja pred gradom o kojem sam godinama slušala u medijima, iako bi bilo bolje da nisam jer nisam ni čula ni vidjela ništa lijepo ni veselo. Ali što je tu je! Na prošlost ne možemo uitjecati, ali nadam se kako ćemo iz nje barem nešto naučiti. Nestrpljivo iščekujući taj dug očekivani susret, gledam kroz prozor autobusa i vrtim sjećanja u glavi. Vidim sliku malene djevojčice u koloni ljudi kako ide razrušenim vukovarskim ulicama. Suzne oči, zgrčeno lice u boli, bespomoćno malo tijelo gleda u nas, u svenas. Očajno vapi, doziva, moli, traži... U gradu sam. Prenem se iz misli. Sa svih strana tragovi nedavno završenog Domovinskog rata: ruševine, ostaci zapaljenih i granatiranih domova... Misao, ta teška misao s pitanjem: Što li su svi ovi ljudi ovdje proživjeli? A ja, a mi? Jesmo li dovoljno svjesni i zahvalni za sve lijepo što smo prošli kroz djetinjstvo? Tu radost nije imala djeca ovoga grada.

Dolazimo na Ovčaru, polje natopljeno našom, hrvatskom, nedužnom krvlju - krvlju staraca, djece, žena, majki, očeva, mladića. Palim svijeću. Da bar ova malena svjetlost može obasjati cijeli ovaj grad i njegove ljude, svojom svjetlošću izbrisati sve patnje, rane i boli!

Agresori su nedužne ljude u noći vodili na Ovčaru i mučki ih ubijali. Grad je bio izložen stalnim razaranjima te zračnim bombardiranjima kojima su Srbi pokušali

prodrijeti u stanovite dijelove grada. Vukovar je postupno pretvoren u ruševine. Život stanovnika i sve njihove aktivnosti nastavili su se održavati u podrumima uništene bolnice. Otpor vukovarskih branitelja i stanje grada sve više su zauzimala mjesta na naslovnica mesta na naslovnica no vina po cijelom svijetu, no zahtjevi za pomoć nisu ozbiljno shvaćeni. Srpski vojnici došli su u vukovarsku bolnicu te pokupili ranjenike i civile. Odovo dili su ih na Ovčaru, u logor gdje su ih nakon dugotrajnog mučenja sve ubili i pokopali u masovnu grobnicu. Najmlađa žrtva bio je šesnaestogodišnji dečko, a najstarija sedamdesetdvogodišnji starac. Među njima bile su i tri žene, od kojih jedna trudnica u 7. mjesecu trudnoće. U toj masovnoj grobnici pronađeno je dvije stotine tijela. Njima u čast podignut je spomenik i sagrađen spomenom na Ovčari. Još jedna masovna grobnica nalazila se na mjestu današnjeg memorijalnog groblja na Ovčari. No u toj masovnoj grobnici pohranjena su tijela svih ljudi koji su već bili poginuli te je to bio način na koji su ih se krvnici rješavali. Njihova su tijela ekshumirana te su pokopani upravo na tom memorijalnom groblju gdje su njima u čast podignuti bijeli križevi koji simboliziraju svakog heroja koji je dao svoj život za Vukovar. Najmlađe tijelo pronađeno u toj masovnoj grobnici je tijelo šestomjesečne bebe, a najstarije je

tijelo žene stare 104 godine.

Vukovar je Lijepa naša, Vukovar je moja Hrvatska – ovogodišnji je slogan kojim 18. studenog grad heroj obilježava dan sjećanja na žrtve Vukovara. Najstrašnije je to što su i bolesni ljudi iz bolnica tako završavali, a tek nevina djeca! Grčim se pri pomisli na tu rijeku krvi, suza, na tu jamu boli... Zar je zemlja toliko duboka da sve stane u nju?! Ulazim u tamnu prostoriju, memorijalni dio bolnice. Preda mnom se naizmjence pojavljuju slike i osobni podaci poginulih. Treba i ovo moje srce izdržati dok se borim s naviranjem suza u očima. „Vama, nedužni ljudi, gore negdje za oltarom, zaslужena slava i hvala iz mog srca mala“, pišem u knjigu sjećanja. Pozdravljam se sa svojim, našim gradom herojem. Ponosno stoj uzdignute glave na braniku naše domovine! Hvala Vukovaru, veliko hvala!

STOJI GRAD

*Pod krišom čelika, ognja iz smrti
jer paklena sila svoj zadnji ples vrti,
stoji grad.*

*Vječan kog narod ponosno stoji
I posljednje dane dušmanu broji
Vukovar, Vukovar!*

*Iz majčinog krička sloboda se rađa
I uskoro bijela zaplovit' će lađa
Do sunca.*

*Iz krvki i bola niknut' će cvijeće
I nikada narod zaboravit' neće
Vukovar.*

Stoji grad.

Maja Karalić, 3.a

ZAŠTO VOLIM TROGIR

Trogir je grad za koji se može reći kako postoji oduvijek. Rijetko koga ovaj prekrasni grad može ostaviti ravnodušnim.

Mnogi mladi teže za poznatim i bogatim gradovima, ali ja sam sigurna da Trogir vrijedi više od svih njih. Veoma je specifičan, mističan „grad muzej“ s posebnom čari i nekom neodoljivom privlačnošću. Posebna odlika Trogira je ta što se mnogo toga smjestilo na tako malenom prostoru između dva mosta, Velikog i Malog. Trogir, svojim malenim, uskim uličicama, prekrasnom katedralom i uviјek punom rivom, zrači nekom posebnom toplinom koja ostaje u srcu svih koji ga posjetе. Ljeti grad vrvi turistima i dobiva jedan novi, urbanistički izgled. Iznimna lje-pota posebno je vidljiva noću kada se mnogi mladi parovi s rukom u ruci spuste do rive kako bi pokazali svoju ljubav, veliku kao što je moja prema Trogiru, gradiću u kojem sam odrasla.

L. Kraljević, 1.r.

Ante Rozga, 2.a

OPROSTI ŠTO TE VOLIM

Uskoro će ponoć i predomnom je još jedna duga neprospavana noć. Ponovo pred očima imam tvoj lik koji mi ne dopušta zaspati! Dođe mi, znaš, da te poželim kao nekada i noćas me odjednom svaka sitnica podsjeća na tebe. Ali nažalost, kasno je za nas. Ti više nisi moj, pokušavam shvatiti tko si zapravo ti. Je li te Bog poslao kao kaznu ili nagradu?! Što mi u životu znači više - kada izmijenimo koju riječ ili samoća, tuga i bijes u noćima poput ove?

Ti si za mene uvijek bio savršen jer jednostavno znaš biti ono što treba! Svjesna sam da me više ne voliš. Ipak, u meni još živi nada da će nas sudbina na isti put navesti. Svaki put kad se sjetim tebe, ne mogu sakriti ono što smo donedavno imali, a to u meni još postoji. Znaš li da te ponekad tako silno želim opet vidjeti, zagrliti te. Već danima ti pokušavam naći manu koja će me natjerati da te zamrzim i zavolim nekog drugog. Ali sve je to uzalud. Na kraju, svaka tvoja mana postane simpatična i samo još više pridonosi tvojoj neodoljivosti. Iz dana u dan svakog dečka uspoređujem s tobom. Ali niti jedan nije simpatičan kao ti, ne smije se kao ti.

Tužno je kako sve prolazi kada bi trebalo biti najbolje. Ali za ljubav te neću moliti, jer ne mogu te natjerati da me opet zavoliš. Stoga svake noći plačem i ne mogu se pomiriti sa stvarnošću. S toliko ti boli

ovo pišem. Oprosti ako sam te ičim povrijedila. Vjeruj mi, nije bilo namjerno. Teško je kad život zaboli, kad ti odjednom sve krivo krene, kada te nitko ne razumije, kada ti nitko nije oslonac, kada si svakome razočaranje. Sve što sam napravila za tebe je bilo pogrešno i zbog toga mrzim samu sebe. Ali nažalost, vrijeme ne mogu vratiti. Znam da ti ove moje riječi ništa ne znaće, možda su ti čak i smiješne. Možda ih jednoga dana budeš shvatio ako se ikad u nekog iskreno zaljubiš i ta ti ljubav ne bude užvraćena.

U životu sam imala samo tebe i samo sam tebe voljela. Još uvijek te volim, iako te više nikad neću imati. Pokušala sam i ne mogu pronaći način da zaboravim ovu ljubav i bol koja me cijelo vrijeme guši. U ovom se trenutku pitam: Zašto ti sve ovo pišem? Ne znam ni sama. Zašto se stalno ponizavam zbog tebe? Što mi sve to treba i što uopće imam od toga? – Ništa, ali možda ti želim pokazati da nisam tako loša osoba kao što si mi rekao. Nisi ni svjestan koliko su me tvoje riječi zaboljele! Pa zar bih ti sve ovo pisala da sam neka hladna osoba ili da mi uopće ništa ne značiš! Što još čekam? Zašto još plačem za tobom kada znam da te suze neće vratiti. Još uvijek se slamam. Nedostaješ mi - sve više. Ne mogu prestati misliti na tebe. Ne znam jesи li ti moja kazna ili nagrada, ali mogu ti reći još samo jednom: Oprosti što te volim!

Margita Marić, 1.c

FRIZURE

Svi su ljudi različiti i svaka je mlada dama drugačija od druge. Svaka ima svoj stil, boju i dužinu kose. Ipak, kako ne biste pogriješili pri odabiru najbolje frizure, trebate ju uskladiti s oblikom svog lica. Evo nekoliko savjeta koji će vam pomoći pri odabiru idealne frizure.

FRIZURE PREMA OBLIKU LICA

Kvadratarski oblik lica
Razbarušena kosa dužine do ramena ili nešto dulja. Šiške u stranu. Izbjegavati sve što je ekstra kratko. Zvijezde s ovakvim oblikom lica: Demi Moore, Jessica Simpson.

Dijamantni oblik lica
Razbarušena kosa, kovrče, valoviti bob. Izbjegavati frizure kraće od dužine brade te sve stilove s previše volumena. Zvijezde s ovakvim oblikom lica: Kate Moss, Sophia Loren.

Duguljasto lice

Razbarušene frizure i kratka kosa. Dužina do ramena također vam pristaje jer dodaje volumen. Treba izbjegavati predugačku kosu kao i vrlo glatku kosu. Zvijezde s ovakvim oblikom lica: Liv Tyler, Gwyneth Paltrow

Srcoliki oblik lica

Stepenasto šišanje, šiške, bob do uha. Izbjegavati frizure koje sklanjaju svu kosu s lica. Zvijezde s ovakvim oblikom lica: Reese Witherspoon, Jennifer Love Hewitt

Ovalan oblik lica

Vi ste sretnica kojoj pristaje gotovo svaka frizura,

dakle izbjegavajte samo one frizure koje vam se ne sviđaju. Zvijezde s ovakvim oblikom lica: Monica Bellucci, Cameron Diaz, Tyra Banks...

Okruglo lice

Pristaju vam svi stilovi koji vam uokviruju lice. Stepenasto šišanje i slojevi učinit će vaše lice tanjim. Ovakvom licu bolje odgovara duga kosa. Izbjegavajte bob i dječačke frizure. Zvijezde s ovakvim oblikom lica: Charlotte Church, Drew Barrymore.

FRIZURE ZA JESN I ZIMU 2010/2011.:

Konjski rep - Na revijama Jill Sander, Céline, Calvin Klein, DKNY, Michael Kors, Sportmax i mnogih drugi brandova manekenke su nosile konjski rep u različitim varijacijama.

Volumen - Volumen frizure iz šezdesetih godina ponovno su u modi. Takve frizure vidjeli smo na revijama modnih kuća Rochas, Nina Ricci, Roberto Cavalli, Oscar de la Renta, Mulberry, Vivienne Westwood, Chanel i Christian Dior.

Punđe – Punđama postižemo elegantan stil koji nudi maksimalan komfor i profinjenost bez obzira prisustvujemo li službenom, svečanom ili ležernom događaju. Vidjeli smo ih kod brandova Missoni, Dolce & Gabbana, Yves Saint Laurent i Prada.

Pripremila: Ivana Bekavac 4.a

ODBOJKA

MEĐURAZREDNA ODBOJKAŠKA NATJECANJA (ŠK. GOD. 2009./2010.)

U sustav natjecanja bilo je uključeno šest ženskih i dvanaest muških razrednih odjela - ženski: 1a, 1b, 2a, 2b, 2c i 3b / muški: 1b, 1c, 2a, 2b, 2c, 2e, 3b, 3d, 3e, 3f i 4a.

ŽENSKE

Kod ženskih je i ove godine bila najbolja ekipa 3.b razreda. Ona je u finalnom nadigravanju dvaput slavila pobjedom.

Rezultati: 2b : 3b - 0 : 2 (igralo se u dvije pobjede) / 2b : 3b – 2 : 1 / 2b : 3b – 0 : 2

Sastav ekipa: 2.b - Božena Saša, Maja Gabrić, Ana Zuban, Antonia Žrvalj, Matija Ivančić i Sanja Kovačević; 3.b – Petra Slade, Žana Matijević, Alena Dedić, Josipa Bikić, Nera Mateljan i Barbara Štakić.

MUŠKI

Kod muških je drugu godinu zaredom najbolja ekipa 2.e razreda. U finalnom razigravanju našle su se eklpe 4.a, 2.e i 3.e razreda.

Rezultati: 4a : 3e – 2 : 1 / 4a : 2e – 0 : 2 / 3e : 2e – 0 : 2

Sastav ekipa: 2.e – Ante Giljanović, Luka Špika, Ante Lovrić, Antonio Russo, Stipe Jakelić, Mateo Tomaš, Matej Petrušić, Ivan Šalov, Leon Poljičanin i Ivan Tokić; 3.e – Viktor Jakus, Kristijan Vrlika, Ivan Bilić (M.), Ivan Bilić (V.), Ivan Čarija, Marin Žižak, Mate Grbeša, Ivan Ševo, Filip Miše i Marko Rogulj i 4.a – Zvonimir Šamija, Antonio Čavka, Zdravko Pensa, Mateo Saratlija, Tomislav Roso, Franko Balancin, David Klišmanić i Dominik Svilan.

Marija Vicković, 3a

Š A L E

V I C E V I

Pita otac sina petnaestogodišnjaka:

- Gdje čekaš Novu godinu?
- U gradu s prijateljima - odgovori sin.
- Dobro, dobro, ali do jedanaest (23h) da si kući - dodaje otac.

Hvali se Suljo Muji:

- Vidi kako moj sin sliči na mene!

Mujo snuždeno kaže:

- Ma nema veze, nek' je on živ i zdrav!

Priča mali Ivica Perici:

- Ja sam bio pametno dijete, prohodao sam s 10 mjeseci.
- Ja sam bio još pametniji, mene su nosili do četvrte godine – odgovori Perica.

U Podgorici, glavnom gradu Crne Gore, održane su masovne radničke demonstracije na kojima su radnici tražili veća radnička prava i više posla. Nakon višesatnih protesta došlo je do nereda u kojima su, u sukobima sa policijom, povrijeđena oba radnika!

Zašto plavuša drži dijete nad loncem kipuće vode?

Čita: Ako dijete ne želi piti mlijeko, prokuhajte ga!

Miljenko Dujić, 3.e

B I S E R I

Mia: Jel duplo ili meko V?

Dobra: Jel Ogulin kod Vukovara?

Kika (rješeva križaljku): *Oglas u novinama?*

Mia: Osmrtnice?

Dobra: Jedna noga ti je veća, a druga duža?

Kika: Bija ti je jednon jedan gluhi lik, a bija ti je onako malo gluhi!?

Anda: Sad ću uvatit rukom ruku da miruje!

Prof.: Majo, prestani!!

Maja: A profesore tek sam počela!

Kika (govori Mii): Ja i ti krava i tele, mama i kćerka!

Kika: Muuuuu (krava).

Mia: Beeeee?? (tele?)

Mia: Pa kako ću bacat? Jel ka ono ramena s kamena?? (kamena s ramena)

Dora: Bila ti je zmija i išla čovika ugrist onako VaWWWW!?

(Polaže prijateljica vozački kod zgodnog instruktora)

Ivana: I Vanda kakav ti konstruktor?

Ivana: Štedim za bubreg koji ću prodat!

Nada: Gost može donijeti naranču i naparvit limunadu!

Dino: Kip Kairosa razbarušenog tijela.

Dora: Hamlet je svinja, onako ka' omlet?

UČENICI I PROFESORI U RAZNIM PRIGODAMA

Ekskurzija - Španjolska

Ekskurzija - Češka

Prvaci u odbojci

